

אֲדֹנָי

יכוין להמשיך ה' אלפינו הרמוזים בה' תתאה דהוי"ה. מחמסה אהיה שבאימא שהס ה"ג מנלפ"ך, להמתיק ה"פ די"ן שבנוק' ולעשותם חמש פעמים אדני גי' שכ"ה.

מ	נ	צ	פ	ך
אהיה	אהיה	אהיה	אהיה	אהיה
דין	דין	דין	דין	דין
אדני	אדני	אדני	אדני	אדני

יהוה להמשיך הארת ה' תתאה להמתיק פ"ר דינין. מנצפך גי' פ"ר כמספר אדני שהאלף

בלוור רי"ו ודי"ן גי' פ"ר אדני.

[להמתיק אדני בהארת ה' אחרונה דהוי"ה]

ויטשו פרה.

י"ן שינים א, אל, אלה, אלהי, אלהים

גי' ר' חניך עליון, ועס י"ו שינים עליונים הרי רי"ו.

י"ן שינים א, אל, אלה, אלהי, אלהים

גי' ר' חניך תחתון, ועס י"ו שינים תחתונים הרי רי"ו.

דין להמתיק ב' הרי"ו בל"ב שינים הנ"ל ע"י טחינתם את ב' הריבועים הנ"ל.

עיין שמן ששון (ח"ג דף מ"ז אות פ"ה) ובסידור היר"א (ח"א עמ' 764) שנחלקו מתי יש לכוין כוונה זו הארוכה ומתי הקצרה. אך מנהג כ"ק מו"ר שליט"א לכוין בכל התפילות בארוכה וכפי דרך רבינו התו"ח, [וע"ע בסה"ק מעיל קדש ובגדי ישע למהר"א פירירא (דף פ"א ע"א) שכתב לכוין בכל התפילות בארוכה].

שִׁפְתֵי

בוֹמֶף אֲוֹתוֹת הַשְּׁפֵתִים גִּי' ב"פ דִּין שֶׁס ב' רִי"ו הַנְז"ל, וְכַנְגֵד ש"ד וּפ"ר. לְהַמְתִּיקָם בְּמִלּוּי
עַסְמ"ב גִּי' בּוֹמֶף הַנְז".

ד' מִלּוּי עַסְמ"ב גִּי' בּוֹמ"ף

יֹד הֵל וְלוֹ הֵל יֹד הֵל וְאוֹ הֵל
יֹד הֵא וְאוֹ הֵא יֹד הֵה וְהֵה

גִּי' ר' חֲנִיךְ עֲלִיוֹן

א, אַל, אֵלֵה, אֵלֵהִי, אֵלֵהִים

י"ו שִׁנִּים
א

גִּי' ר' חֲנִיךְ תַּחְתּוֹן

א, אַל, אֵלֵה, אֵלֵהִי, אֵלֵהִים

י"ו שִׁנִּים
א

דִּין	דִּין	דִּין	דִּין	דִּין	דִּין
ט	נ	צ	פ	ך	ש"ד
פ"ר					

ת דתפתח כמספר ד' יודין דע"ב ליד הל ולי הל שבחכמה, שנקודתה פתח דתפתח.

ותכוין לזווג או"א שבחיד וגרון שהם אותיות

אזזהע גיכק

חיבור אותיות חיד וגרון גי' רל"ו להמתיקו ב' א' היותר על רי"ו.

ופלי

יכוין להמשיך ד' יודין דע"ב לאבא וג' יודין דס"ג לאימא ולהעבירם לרך פיו דז"א, ולהמתיקם ע"י טחינת י"ו שיניים עליונים ותחתונים הרמוזים באלף דלדני.

ויחבר עמהם ב' היודין דאל"ף הנז' עם הז' יודין הנז' ונעשו הכל גי' מ"ן שהם ב' גבורות מ"ן דמנלפ"ך העולים פ"י.

עוד ימתיק מ"ן הנ"ל בס"ג, ובמספר כ"ב אותיות, וה' מולאות גי' פ"י.

מאור"א
לִיד הַלְּוִי הַלְּוִי
לִיד הַלְּוִי וְאוֹ הַלְּוִי

מוֹנֵי דְמוֹנֵצֶפֶךְ גִּי' פ"י

ו של ופי היא כנגד הו' שבנורת אל"ף.

ס"ג

לִיד הַלְּוִי וְאוֹ הַלְּוִי

כ"ב אותיות

א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ
ל מ נ ס ע פ צ ק ר ש ת

ה' מולאות

גרון
אזזהע
לשון
גיכק
דטלנת

שיניים
זסשרץ
שפתים
בומף

להמתיק מ"ן דמונצפ"ך

לְגִיד

א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ ל מ נ
ס ע פ ק ר ש ת גי' יגיד.

א דיין נִיד לְגִיד

לוד הל ולו הל
לוד הל ואו הל

ימשיך האור העליון הנז' מהפה להמתיק כ"ז
אותיות.

ויכוין שאות נו"ן דדין דלדני תהיה כפופה מן די"ן
יעשה נִיד.

ויחבר אות יו"ד ראשונה דאלף תחת הנו"ן ויהיה
גימל, ועם היו"ד הב' תהיה יגיד.
ואז הדין נמתק והיה יגיד שפע ורחמים.

ז' יודין דע"ב ס"ג גי' ג"ד, וימתיקם בב' יודין
דאלף ויהיו גי' לְגִיד.

תהלתך:

להמשיך השפעת מאצילות לצריאה, (כדי שתוכל
המלכות לעלות לאצילות עם כל היכלי בי"ע). [שעה"כ]
ופי יגיד תהילתך ר"ת תי"ו. להמתיק כ"ב
אותיות.

א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ
ל מ נ ס ע פ צ ק ר ש ת

ופי יגיד תהילתך ס"ת יד"ך כמספר שם בוכו.
להמשיך שם זה מהבינה מיד ימינה להמתיק את ה"ג
מונצפך ב"ן דמ"ה שהם אלבעות יד ימין דנוק',
וע"י שם בוכו מתמלאת המלכות בד"ל אותיות.

בוכו מיד ימין דבינה
להמתיק בו ה"ג ב"ן דמ"ה
מונצפך יד ימין דנוק'

וע"י שם זה מתמלאת המלכות בד"ל אותיות

אלף למוד פא. דלת למוד תו.
נון ואו נוך. יוד ואו דלת.
גי' יד"ך.

עוד יכוין להמתיק ה"ג מונצפך דב"ן דב"ן, בד"ל
אותיות [דלדנ"י] ובסם בוכ"ו הנמשך מיד שמאלית
דבינה.

אלף למוד פא. דלת למוד תו.
נון ואו נוך. יוד ואו דלת.
בוכו מיד שמאל דבינה
להמתיק ה"ג ב"ן דב"ן
מונצפך יד שמאל דנוק'

זו הכוונה בקיצור:

אֲדֹנָי שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יִגִּיד

שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יִגִּיד

תִּפְתָּח וּפִי יִגִּיד

וּפִי יִגִּיד

לִגְדִי וַיִּמְשַׁךְ הַשָּׁפַע הַיּוֹרֵד מֵאֲנִילוֹת לְבַרְיָאָה שְׁהוּא

תִּהְיֶה תִּתְרָךְ: וַיַּחְזֹר הַיּוֹרֵד הַשָּׁפַע מֵאֲנִילוֹת עַל־מִנּוּ.

סוד היחוד לרמח"ל:

אדני שפתי תפתח: תכוין שמתעורר היכל לבנת הספיר, ויוסף הצדיק המתקנו, עמו. וגורם חיבור העליון, ומתחבר יסוד יהוה באדני – שהוא הכבוד. ואז כל האברים יהיו מקבילים זה לזה, ויוכלו להתחבר ההיכלות בספירות דאצילות בסוד נשמה וגוף [על יד הצדיקים]. ונמצא, שבהארת היסוד מזדווג הכבוד שבהיכל ק"ק עם הזכר שלו, וכל התחתונים נכללים בכבוד.

יכוין לכלול ולקשר ולחבר פנימיות וחילוניות בי"ע לאני' פנימים ומקיפים הוה דהויה הכוללת, וממ"ב משולבים, ואל אדני ואל הויה ואל קדי משולבים, עם י' דהויה הנז' וקס ע"ב, ולכלול ולחבר נרנ"ח שלו עם נרנ"ח דאבי"ע, ולהמשיך נרנח"י ומוחין פנימים ומקיפים לפנימיות דח"פ לאצילות.

הוהי

יוד יוד יוד. הה הא הי הי. וו ואו ואו ויו. הה הא הי הי
אאא ללל. איש. דהד. נוי. יה.

י"ג ברכות אמצעיות דעמידה

ויכוין להעלות ע"י העמידה פנימיות חב"ד לאלילות (שהוא חילוניות החב"ד עלמס להתחבר ולהלביש פנימיות החב"ד המלביש עתה) לחילוניות נה"י לעקודים.

ופנימיות לחג"ת לאלי' שהוא חילוניות החג"ת עלמס, להתחבר ולהלביש חילוניות חב"ד שהוא פנימיות החג"ת עלמס.

ופנימיות נה"ס שהוא חילוניות הנה"ס עלמס להתחבר ולהלביש חילוניות החג"ת שהוא פנימיות הנה"ס עלמס. וחילוניות ופנימיות חב"ד דבריאה במקום חילוניות ופנימיות נה"ס לאלי'.

והרי הם י"ג מדות בעולם האלי'.

מתחילת העמידה עד סוף התפילה יכוין מגורה ע"י יצחק.

יחוד התפילה כנגד אות ה' אחרונה דהוי"ה

אם ביטל, בשוגג או במזיד תפילת שמו"ע, ופגם באות ה' אחרונה דהוי"ה, ואף אם לא ביטל, יש לו לכוין זה מחמת גלגולים קודמים או מצד ערבות כל ישראל (פתעה"ח ח"ט עמ' כ"ט)

יכוין לתקן פגם ביטול התפילה.

יכוין באות ו' דהוי"ה שהוא ז"א, להעלותו ליה' ראשונה דהוי"ה שהיא אמא, ויכוין להעלות שתיים לאות ל' דהוי"ה שהוא אבא. אח"כ יכוין להעלות ה' אחרונה דהוי"ה שהיא הנוק' כדי לחברה עם אותיות ויהי הנז"ל דהוי"ה באופן זה:

גי' ח"ן
יוד ה' וואו ה'ה

ז"א

ו

להעלות את ז"א לאימא

ז"א אימא

ו ה'ה

ולהעלות את שניהם לאבא

ז"א אימא אבא

ו ה'ה ל

להעלות ה' אחרונה שהיא הנוק'

לחברה עם ז"א אימא ואבא

נוק' ז"א אימא אבא

ה' ו ה'ה ל

כוונת המרכבה דאצילות

יכוין לעשות עצמו מרכבה וכסא לאדם דאצילות דקדושה.

מח שמאל בינה
נרנח"י דנשמה

יְהוָה

ה' א' דסו"ס

כלי יְהוָה חילוניות ל' דאלהים

גלגלתא כתר
נרנח"י דיחידה

יְהוָה

קוץ ה"ו ד' דסו"ס

כלי אהיה חילוניות א' דאלהים

מח ימין חכמה
נרנח"י דחיה

יְהוָה

י"ו ד' דסו"ס

כלי יה חילוניות ל' דאלהים

עין שמאל דאצילות

ג"ו ס' סויות דס"ג

יְהוָה יְהוָה
יְהוָה יְהוָה

יְהוָה ה' ו' ה' ה'

יְהוָה ה' ו' ה' ה'

יְהוָה ה' ו' ה' ה'

יְהוָה ה' ו' ה' ה'

יְהוָה ה' ו' ה' ה'

דעת עליון
נרנח"י דחיה ודנשמה דרוח

יְהוָה יְהוָה

יְהוָה ה' ו' א' ה' ה' יְהוָה ה' ו' א' ה' ה'

יְהוָה ה' ו' א' ה' ה'

יְהוָה ה' ו' א' ה' ה' יְהוָה ה' ו' א' ה' ה'

ה' ה' יְהוָה ה' ו' א' ה' ה'

יְהוָה ה' ו' א' ה' ה'

מתיקון ה' דדיקנא דא"ח דכך ז"ת דאו"ח

ונעשים דעת עליון דז"א

עין ימין דאצילות

ג"ו ס' סויות דס"ח

יְהוָה יְהוָה
יְהוָה יְהוָה

יְהוָה ה' ו' ה' ה'

יְהוָה ה' ו' ה' ה'

יְהוָה ה' ו' ה' ה'

יְהוָה ה' ו' ה' ה'

יְהוָה ה' ו' ה' ה'

אזן שמאל

פנימי

יְהוָה ה' ו' א' ה' ה'

חילון

כמס' אל יְהוָה ע"ה

דעת תחתון

יְהוָה יְהוָה

חילוניות ל' דאלהים

חוטם

פנימיות

אזן ימין

פנימי

יְהוָה ה' ו' א' ה' ה'

חילון

כמס' אל יְהוָה ע"ה

נקב ימין יְהוָה ה' ו' א' ה' ה' נקב שמאל יְהוָה ה' ו' א' ה' ה'

חילוניות

אהיה אהיה אהיה

חוטם עס ד' ארותיות והכולל, גי' אהיה יהוה אהיה חיים.

פה

ג'י ס"ג וכ"ב אותיות דה' מולאות הפה

יוד הי ואו הי

אזזה"ע. ג'יכ"ק. דטלנ"ת. זסשר"ץ. בומ"ף.

חיצוניות הפה

יוד, יוד הא, יוד הא ואו

ג'י פ"ה

פנימיות הפה

יוד הי ואו הי אהיה

ע"ה ג'י פ"ה

דיבור

אדני

לחבר קול ודבור
יאהדונהי

קול

יהוה

דבור ג'י כ"ו מ"ה ק"ל ועשר אותיות (דמ"ה) והכולל.

יהוה. יוד הא ואו הא.

יוד, יוד הא, יוד הא ואו, יוד הא ואו הא.

י' אותיות דמ"ה יוד הא ואו הא.

ס"ה ע"ה ג'י דבור.

קול ע"ה ג'י יופיא"ל שר התורה.

דבור עס ד' אותיות ג'י רל"ו גבורה

זרוע שמאל גבורה
נשמה דגרנח"י דרוח

יהוה
ו' להוי"ה

כלי אלהים חילוניות ה' דללהיס

גופא

(עמודא דאמצעיתא) תפארת

רוח דגרנח"י דרוח

יהוה יהוה

ו' להוי"ה כולל ו"ק

כלי יהוה חילוניות ה' דללהיס

זרוע ימין חסד

חיה דגרנח"י דרוח

יהוה
ו' להוי"ה

כלי אל חילוניות ה' דללהיס

שוק שמאל הוד
נשמה דגרנח"י דנפש

יהוה
ו' להוי"ה

כלי אלהים צבאות

חילוניות ה' דללהיס

רגל ימין ג'י

יוד אלה, הי הי, ויו יוד,
הי הי

ברית קיימא קדישא יסוד
[חיה ונשמה] דגרנח"י דנפש
יו היו וי היו

ו' זעירא להוי"ה כולל ו"ק

כלי שדי אל חי

חילוניות י' דללהיס

עמרת היסוד מלכות

גרנח"י דנפש

יהוה

ה' להוי"ה כלי אדני

חילוניות ה' דללהיס

שוק ימין נצח

חיה דגרנח"י דנפש

יהוה
ו' להוי"ה

כלי יהוה צבאות

חילוניות ה' דללהיס

רגל ימין ג'י

יוד אלה, הי הי, ויו יוד,
הי הי

כוונות העמידה
בשחרית: בכלים פנימיים
במנחה: בכלים אמצעיים
בערבית: בכלים היצוניים

א. עיין להגה"ק רבי ששון בכ"ר משה זיע"א בעל שמן ששון מה שכתב בספרו "פתח עינים" (בכוונת ק"ש דיוצר בתיבת אחד, אות ל' בד"ה ובעניין) וז"ל ובענין לכוין כונה זאת דבחי' פנימיות דחיצוניות וחיצוניות דפנימיות במנחה, מנה"ש נראה דצריך לכוין ודלא כמנהגינו עתה בק"ק בית אל יכב"ץ שהנהגנו בע"פ דאין צריכים דלא היה לנו זה קבלה גמורה איש מפי איש רק סברא דנפשינו, ומי יבא אחר המלך היות הדבר מפורש יוצא בדברי הרש"ש זלה"ה ואינו אלא מנהג בטעות. וא"צ להאריך בדברים הפשוטים, עכ"ל.

וע"ע להרב זמרת הארץ (אות י"א, והוב"ד בספר אמת ליעקב שאלה ט"ז) וז"ל אבל בכלים אמצעיים במנחה ובכלים חיצוניים דערבית כל הכוונות דשחרית שייכי בהו זולת המקיפים של התפילין באלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב, הנמשכים מחג"ת דתבונה, דזה לא שייך כידוע ליודעי דבר. עכ"ל הרב זמרת הארץ.

ואולם לא כן דעת היר"א (בקניין פירות אות ד'), והרב עלי נהר (ערבית דליל פסח אות ג') עיין שם בטעמם. ומנהג כ"ק מו"ר שליט"א הוא לכוין בכל המחצבים בכל תפילה וכהוראת הרב שמן ששון והרב זמרת הארץ, ועפ"י דרך רבינו התו"ח.

לְרִיךְ לַכוּיִן מַסִּירָה עַק"ה קוֹדֵם מִיֵּלֶת בְּרוּךְ דַּעֲמִידָה ע"מ לְהַמְשִׁיךְ הַמוֹחִיִן מִכֶּתֶר לְכֶתֶר
 דְּבִינָה דְחַכְמָה דְכֶתֶר וְע"כ לְרִיךְ לְהַעֲלוֹת מ"ן עַד טַעֲמִים דַּע"ב ס"ג דַּח"ק וְלְהַמְשִׁיךְ הַמוֹחִיִן עַד
 אִו"א וְזו"ן (תו"ח דף קס"ז ע"ב)

ע"ב	יְיָ וְיְיָ הֵי	א	וְלִיִּחְדָּם ע"י	א	י	סְקִילָה
ס"ג	יְיָ וְאֵו הֵי	ה	וְלִיִּחְדָּם ע"י	ד	ה	שְׂרִיפָה
מ"ה	יְיָ וְאֵו הֵא	י	וְלִיִּחְדָּם ע"י	נ	ו	הֶרֶג
צ"ן	יְיָ וְו הֵה	ה	וְלִיִּחְדָּם ע"י	י	ה	חֲנֹק

כָּל אֱלוֹ הַמוֹחִיִן הַנִּמְשָׁכִים בְּכַרְיַעָה וְזִקְיָפָה רֵאשׁוֹנָה דַּעֲמִידָה הֵם מוֹחִיִן דְּקַטְנוֹת דְּכִלְלוֹת הַמוֹחִיִן דְּגַדְלוֹת
 דַּעֲמִידָה, (וְהַמוֹחִיִן דְּגַדְלוֹת הֵם הַנִּמְשָׁכִים מִתִּיבּוֹת אֱלֹהֵי אַבְרָהָם וְאַיִלָךְ), וְאַיִנָם הַמְשַׁךְ הַמוֹחִיִן
 דַּק"ש, שֶׁהַמוֹחִיִן דַּק"ש הֵם מוֹחִיִן גְּמוּרִים וְשִׁלְמִים בְּקַטְנוֹת וְגַדְלוֹת, וּבִסְיוֹם הַמְשַׁכְתָּם אִף חָזְרוּ זו"ן פְּנִים
 בְּפָנִים וְנִזְדוּוּגוּ, וְכַמ"ש רַבֵּינוּ הַתְּנ"ח בְּדָף ק"א ע"א.

כָּרִוּךְ

יא

להוריד ל' דהויא
ולהעלות א' דלדני.

*כר"ח: יכוין להמשיך ו"ק לח' לח' לחכמה דכתר חכ"ד [בחזרה: דכתר] דכתר דנה"י דתבונה *

יכוין להמשיך [הארת המוחין לו"ק לחחור לחחור לחכמה דכתר [במנחת עש"ק: דכתר] דבינה
(ובחזרה: לחכמה) [כר"ח: דכתר] דנה"י דתבונה, [יר"א: מחב"ד דז"א] עם ו"ק ללמני המוחין יו"ד
ה"י דקס"א"ב עם הנרנח"י [מחב"ד דז"א] לו"ק לחחור לחחור לחכמה דכתר דבינה (ובחזרה: לחכמה)
דנה"י דבינה דז"א. והס אות ו' דהויא.

ו"ק דז"ק דמוחין דקטנות דכללות המוחין הנמשכים בברכת אבות (קא א')

אבי"ע דב"ן
דב"ן
ה מ ש כ ה
מו"ק דכתר
דכתר דז"א,
לו"ק דחכמה
דכתר דז"א.
(קס"ז א')

אֱהִיָּהּ
יְהוָה
אֱהִיָּהּ
יְהוָה
יוד הי

אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ
יְהוָה יְהוָה
אֱוֵהוּיָוֵהוּ אֱוֵהוּיָוֵהוּ
יְוֵהוּוּוֵהוּ יְוֵהוּוּוֵהוּ
יוד הי דקס"א
ן

אֱהִיָּהּ
יְהוָה
אֱהִיָּהּ
יְהוָה
יוד הי

לו"ק לחחור לחחור לחכמה דכתר [במנחת עש"ק: דכתר] דבינה (ובחזרה: לחכמה) [כר"ח: דכתר]
דנה"י דבינה דז"א.

שְׁלֹשָׁה כְּלִיס דגבורה דז"א
אֱלֹהִים, אֱלֹהִים לְמוֹד, אֱלֹהִים לְמוֹד הִי,
אֱלֹהִים לְמוֹד הִי יוֹד,
אֱלֹהִים לְמוֹד הִי יוֹד מִם
יְוֵהוּוּוֵהוּ

שְׁלֹשָׁה כְּלִיס דת"ת דז"א
יוד הא ואו הא
י, יה, יהו, יהוה
יְוֵהוּוּוֵהוּ

שְׁלֹשָׁה כְּלִיס דקסד דז"א
א, אל, אלו, אלוה
אֱלֹהִים
אֱלֹהִים לְמוֹד

א. במוסף ר"ח נמשכים בשמו"ע החב"ד דפר' הכתר דאותו חודש, ובחזרה החב"ד דכתר דכתר ועיין בסידור אור הלבנה עמוד
ע"ג ואילך שסיכם סוגיא זו, וכן בשערי רחמים סי' רח"ל.

~~~ כוונות תורת חכם ~~~

א. עיין תו"ח (קנ"ד ע"א) שביאר כי סדר המשכת המוחין בכריעות וזקיפות בימות החול הוא ממטה למעלה, כסדר קס"א קס"א
קמ"ג קנ"א, ולא כבשבת ובשבועות, שבכתיבות תלמידי האר"י נזכר כי הסדר בהם הוא קס"א קמ"ג קנ"א קס"א. והביאור בזה
הוא כי ימות החול הם בחי' נקבה וו"ק בערך השבתות והמועדים, והואיל וכל עיקר כוונתם היא באבי"ע דנוק' שהיא ו"ק (כמ"ש
רבינו התו"ח ??) לכן סדר הכוונה בהם הוא באור חזור ממטה למעלה.

אֱהִיָּהּ
יְהוָה
יִוֹד הִי

אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ
יְהוָה יְהוָה
יִוֹד הִי דקס"א

אֱהִיָּהּ
יְהוָה
יִוֹד הִי

ן

שְׁלֹשָׁה כְּלִים דְּהוּד דז"א
צַדִּיק צַדִּיק
צַבָּאוֹ, צַבָּאוֹת
צַוֵּר

שְׁלֹשָׁה כְּלִים לְיִסּוּד דז"א
שִׁיץ, שִׁיץ דְּלֵת, שִׁיץ דְּלֵת יוֹד
שִׁיץ דְּלֵת יוֹד

שְׁלֹשָׁה כְּלִים דְּנֻחַ דז"א
צַבָּ, צַבָּ, צַבָּ
צַבָּ

{יכ"א: ויכרע גופו} ומקם לחב"ד חג"ת לאחור לאחור לחכמה דכתר דבינה (ובחזרה לחכמה) לנס"י
דבינה דרחל ארת ה' אחרונה דהויה, שורש הב' של הנוק' העומדת באחורי היסוד דז"א.

אֱהִיָּהּ
יְהוָה
אֱהִיָּהּ
יְהוָה
יִוֹד הִי

אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ
יְהוָה יְהוָה
אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ
יְהוָה יְהוָה
יִוֹד הִי דקס"א

אֱהִיָּהּ
יְהוָה
אֱהִיָּהּ
יְהוָה
יִוֹד הִי

ן

לחב"ד חג"ת לאח' לאח' לחכמה דכתר [במנחת עש"ק: לכתר] דבינה (ובחזרה: לחכמה) [בר"ת: לכתר]
לנס"י דבינה דרחל

לנוק'

